RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 213.053 van 9 mei 2011
in de zaken A. 193.467/XIV-31.272
A. 193.469/XIV-31.271

In zake : 1. XXX
2. XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stany Buysse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De cassatieberoepen, ingesteld op 23 juli 2009, strekken tot de vernietiging van het arrest nr. 28.958 en nr. 28.957 van 22 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikkingen nrs. 4808 en 4807 van 30 juli 2009 worden de cassatieberoepen toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van de gedingen ingediend.

Bij arrest nr. 204.099 van 19 mei 2010 werden de zaken nrs. A. 193.467/XIV-31.272 en 193.469/XIV-31.271 gevoegd en werd de heropening van de debatten bevolen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 april 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anastasios Moskofidis, die loco advocaat Stany Buysse verschijnt voor de verzoekers, en attaché Sophie Dupont, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. XXX komt op 4 juli 2007 België binnen en verklaart zich op 5 juli 2007 vluchteling. Haar echtgenoot XXX komt op 2 augustus 2008 België binnen en verklaart zich op 5 augustus 2008 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 26 februari 2009 telkens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 13 maart 2009 tekenen de verzoekers tegen die weigeringsbeslissingen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met twee arresten van 22 juni 2009 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de

vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekers. Dit zijn de bestreden arresten.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekers werpen ieder in een enig middel de schending van artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen op. Zij lichten dit als volgt toe:

> "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd:
>
> om aan de vreemdeling bedoeld in artikel 53, de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;". Artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "De bij artikel 57/6, 1" tot 70, omschreven bevoegdheden worden uitgeoefend door de Commissaris-generaal of, als deze verhinderd is, door een van zijn adjuncten".
>
> Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de werking van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt:
>
> "In geval van afwezigheid of verhindering duidt de Commissaris-generaal de adjunct aan die hem vervangt.
>
> Terwijl de verwerende partij de beslissing door de Adjunct-commissaris laat betekenen
>
> Zodat bij ontstentenis van een uitdrukkelijke aanduiding is de adjunct met de meeste anciënniteit de vervanger van de Commissaris-generaal. In geval beiden dezelfde anciënniteit bezitten, vervangt de oudste adjunct in leeftijd de Commissaris-generaal."
>
> Bij arrest nr. 193.616 van 28 mei 2009 heeft de Raad van State er aan herinnerd dat volgens voormeld artikel 5719 de Adjunct-commissaris enkel de bevoegdheid heeft om een beslissing overeenkomstig voormeld artikel 57/6 te nemen indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verhinderd is.
>
> Terwijl nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de Adjunct-commissaris deze beslissing genomen heeft omdat de Commissaris-generaal verhinderd zou zijn geweest. De bestreden beslissing werd noch ondertekend "voor" de Commissaris-generaal, noch verwijst ze naar de bepaling die de afwezigheid of verhindering van de Commissaris-generaal regelt.
>
> Zodat Raad in casu vast dient vast te stellen dat de bestreden beslissing niet werd ondertekend en dus de vernietiging van deze beslissing dient te bevelen gezien zij onwettig is.".

5. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers ieder het middel en voegen er het volgende aan toe:

> "(…)
> Dat het middel derhalve gegrond is.
> Dat verzoeker ook aantoont dat er een schending is.
> Er is een schending van de wet en een machtsoverschrijding.
> Dat de motivatie in de bestreden beslissing, die besluit tot de ongegrondheid van verzoekers ingestelde beroep, niet afdoende en onwettig is.
> Dat de bestreden beslissing volgens de wet en hogere rechtsnormen zoals reeds uiteengezet hierdoor schendt.
> Dat verweerder derhalve een fout maakte en de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, niet afdoende motiveerde en de wetgeving schond.
> Dat de verzoeker kennis neemt van het verweer van verwerende partij. Dat dit verweer geen afbreuk doet aan de opgeworpen middelen in al haar onderdelen. Dat verzoeker volhardt in zijn middelen.".

Beoordeling

6. De kritiek in het enige middel is uitsluitend tegen de oorspronkelijk voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in casu een adjunct-commissaris, van 26 februari 2009 gericht. Iedere verwijzing naar een mogelijke onwettigheid in de bestreden arresten zelf ontbreekt. Het enige middel is daarom niet-ontvankelijk zodat, precies bij gebrek aan een ontvankelijk middel, het cassatieberoep zelf niet-ontvankelijk is. Bij gebrek aan een ontvankelijk cassatieberoep kan de Raad van State ook niet onderzoeken of er eventueel ambtshalve een middel valt op te werpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen mei tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**